

קיץ - רשימת סיפורים ודקלומים על ים / בחרה והקלידה: אביגיל דובני

ממעמקי הים הרחב הכחול, הגיעה קונכייה ונחה לה בחול. יום אחד הלכתי בחוף ועת ביקשתי צדפים לאסוף, את הקונכייה מצאתי ולביתי עימה חזרתי. וכאשר את אוזני אני מקרבת, סיפור קסום לי היא מספרת ...

"מה אספר לילד" כרך ב' הוצאת "עמיחי" 1974, הסיפורים:

1. מתנת הים / עפ"י ל. אבישי - עמ' 140
  2. מעשה בדייג ובדג הזהב / עפ"י א. פושקין - עמ' 106
  3. הגיבורים הקטנים / עפ"י בריאנד - עמ' 162
  4. הילדה על מגדל האור / עפ"י ב. מור - עמ' 165
  5. הים והחול / מעובד ע"י בלה ברעם - עמ' 167
- דקלומים על הים - בעמודים: 151 עד - 159

"צמד גוזלים" הוצאת "מסדה" 1969, הסיפורים:

1. ים-ימי / בלה ברעם - עמ' 167
  2. אורשימה והצב - עמ' 170
  3. הים והחול / מעובד ע"י בלה ברעם - עמ' 174
  4. דג הזהב / מעובד ע"י בלה ברעם - עמ' 176
  5. מעבר לים / ח. נ. ביאליק - עמ' 180
- דקלומים על הים - בעמודים: 165 - 156

"מה אספר לילד" כרך ד' הוצאת "עמיחי" 1972, השירים:

1. שירת הגלים / יהושע מרגולין - עמ' 18
2. מול הים / לאה גולדברג - עמ' 18
3. לי גלגל / יפה קרינקין - עמ' 20
4. עוגות של חול / מיכאל דשא - עמ' 21

"פרחי בר" / זאב הוצאת "הקיבוץ המאוחד" 1977, השירים:

1. בחול החם על שפת הים עמ' 8 - 8
2. אבי לימד אותי לשחות - עמ' 76
3. גל - עמ' 117
4. הסערתי את הים - עמ' 169
5. ספן צעיר הפליג בים (רק הפתיחה לשיר. בעמודים: 236 - 238)

"מה עושות האיילות" / לאה גולדברג, הוצאת "ספרית פועלים" 1986, השירים:

1. דג הזהב - עמ' 62 (לקצר)
2. שיר ההפלגה - עמ' 65
3. על שפת הים - עמ' 104

"גן חיות של עננים" / אנדה עמיר-פינקרפלד, הוצאת "דביר" 1992, השירים:

1. הדיג המסכן - עמ' 14

2. דלי יש לנו - עמ' 45

3. על שפת הים - עמ' 53

סיפור קיץ - הילדה זהורית ובת הים / ג'יין ריי, תרגמה: נורה שלוטר-סמט

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

כל החורף הארוך חיכתה זהורית שיגיעו ימי הקיץ. הימים היו קרים וגשומים, השמים כוסו בעננים אפורים. לבסוף הגיעו הימים החמים, ימי הקיץ הלוהטים, בהם השמש גדולה וחמה וטיפות זיעה ניגרות על הגוף. החופש הגדול הגיע, הגן הסתיים, בית הספר הסתיים, וכל הילדים הלכו לים לשחק בחול ולשחות במים הקרירים.

הילדה זהורית אהבה מאוד את המים והחול, היא הייתה משחקת בחול הרטוב, בונה ארמונות ומקשטת אותם בצדפים יפים.

יום אחד כאשר שיחקה זהורית על חוף הים ראתה לפתע סנפיר ירוק, שיער כחול, זוג עיניים צוחקות. הייתה זאת בת ים שעלתה מן המים, רפרפה, רפרפה ושוב לים חזרה.

למחרת חיכתה זהורית ליד הים והנה שוב בת הים עולה מן המים, ואחריה עוד הרבה בנות ים נהדרות. התיישבו בנות הים על סלע שבלט מן המים והחלו קולעות זרים מאצות ירוקות. כשסיימו בנות הים לקלוע את הזרים הן הניחו אותם על ראשיהן ככתרים והחלו לרקוד במעגלים ריקודים קסומים. זהורית רקדה עימן והייתה כאחת מהן.

זהורית לימדה את בנות הים לבנות ארמונות מחול ולקשט בצדפים, והן בנו עימה ביחד ארמונות יפיפיים. כל היום שיחקו זהורית ובנות הים יחד, אולם כאשר שקעה השמש פנו בנות הים והחלו חוזרות אל המים. אמרה בת ים אחת קטנה "אני נשארתי על החוף עם זהורית", היא הסירה את הסנפיר הירוק, טמנה אותו בגומה שחפרה בחול. ונראתה ככל הילדות.

יום שיחקו זהורית ובת הים על החוף, הן בנו ארמונות מחול שיחקו בתופסת ומחבואים, שרו, רקדו ובילו ימים שמחים ומאושרים יחד. אולם, יום אחד אמרה בת הים "נדמה לי שאבא ואמא שלי מתגעגעים אלי, עלי לקחת את הסנפיר שלי ולחזור אל הים".

"לא, אל תלכי" אמרה זהורית הישארי עימי ונשחק עוד. "טוב" אמרה בת הים
אשאר עוד כמה ימים. והן המשיכו לשחק יחד. אולם כשבת הים סובבה פניה אל
השמש השוקעת (לכיוון השני) לקחה זהורית את הסנפיר הירוק של בת הים
והחביאה אותו תחת אבן גדולה.

כעבור כמה ימים אמרה בת הים "אני שומעת את קולם של אבא ואמא שלי, הם
קוראים לי, עלי לשוב אל הים". "לא, אל תלכי", אמרה זהורית "הישארי עימי
ונשחק עוד". "טוב", אמרה בת הים "אשאר עוד כמה ימים".

כעבור ימים אחדים אמרה בת הים "אני מתגעגעת לאבא ואמא שלי, עלי לשוב אל
הים", והיא חיפשה את הסנפיר אותו טמנה בגומה שבחול. אולם הסנפיר הירוק לא
היה שם. זהורית שתקה ולא אמרה מאומה.

זהורית ובת הים המשיכו לשחק על החוף הים. אולם בת הים חיפשה יום יום את
הסנפיר שלה ולא מצאה. וזהורית? היא לא אמרה מאומה.

כך חלף יום ועוד יום, ובת הים נעשתה יותר ויותר עצובה עד שניטלה ממנה כל
שמחתה והיא לא יכלה לשחק עוד

כאשר ראתה זהורית כמה עצובה חברתה התחרטה מאוד על מעשיה, היא ניגשה
אל האבן הגדולה, הוציאה את הסנפיר מתחת לאבן ואמרה "הנה הסנפיר שלך.
עכשיו תלבשי אותו ותחזרי לים, אני לא אראה אותך שוב ואהיה עצובה מאוד".

אמרה לה בת הים "את לא תיפרדי ממני לתמיד. אתן לך מתנה - קונכייה מופלאה.
כל פעם שתצמידי את הקונכייה אל אוזןך, תשמעי אותי שרה לך שירים ותדעי
שאני אוהבת אותך". לקחה זהורית את הקונכייה ואימצה אותה אל ליבה.

בימי החורף הקרים כאשר זהורית לא הלכה אל החוף, היא הייתה מוציאה את
הקונכייה, מצמידה אותה לאוזנה ושומעת את בת הים שרה לה שירים ואוהבת
אותה אהבה גדולה.